

Separation mellan föräldrar

Se tabellerna 5 i Barn och deras familjer 2001 Del 1 Tabeller

År 2001 berördes omkring 52 000 barn av en separation mellan föräldrarna. Då är separationer t.o.m. det år barnen fyller 18 inräknade men inte separationer mellan nyföddas föräldrar och inte heller separationer mellan sambor som saknar gemensamma barn. Å andra sidan kan en del av de isärflyttningar mellan föräldrar som vi tagit med, i realiteten vara tillfälliga och felaktigt klassade som separation. Exakta tal är inte möjliga att ge men av allt att döma är ändå storleksordningen riktig.

Separation = Isärflyttning

Separation definieras som isärflyttning mellan föräldrar eller andra vuxna i föräldrars ställe som barnen bor med. Det är alltså fråga om separation mellan boföräldrar. Oftast är boföräldrarna desamma som barnens biologiska föräldrar men kan vara t.ex. mor och styvfar.

Föräldrar som varit folkbokförda tillsammans i slutet av året före separationen (här 31.12.2000) men inte i slutet av året därpå (31.12.2001) räknas som isärflyttade. Om båda emigrerat räknas de ej som separerade. När endast en av föräldrarna emigrerat har paret räknats som separerat²⁰. Om föräldrar avlidit anses paret ej separerat. Gifta föräldrar flyttar ofta isär innan en formell skilsmässa ägt rum.

Isärflyttning är inte alltid detsamma som separation. Av olika skäl kan föräldrar under en tid vara tvungna att bo på olika håll. En familjeflytt kan ske i etapper, någon kan bo på annan ort en tid etc. Vi kan av dessa skäl få en viss överskattning av antalet separationer.

Ett isärflyttat par kan också flytta samman igen efter en tid. År 1991²¹ var det 8 000 svenskfödda 2 –17 åringar vars biologiska föräldrar flyttat samman under det senaste året. En del av dessa föräldrar hade antagligen bott ihop även tidigare. Den tidigare isärflyttningen var kanske egentligen inte en separation. Omkring 11 000 svenskfödda 0 – åringar och 1 – åringar var i samma situation 1991 men där kan man kanske förmoda att det var vanligare att föräldrarna flyttat samman för första gången.

Samtidigt som vi således underskattar antalet separationer genom att vi saknar kunskap om isärflyttning i de nyföddas familjer och bland sambor utan gemensamma barn, så riskerar vi överskatta genom att vissa isärflyttningar egentligen inte innebär att paret har separerat. I det förra fallet rör det sig om kanske 10 –12 000 för få registrerade separationer i andra fallet om kanske 10 – 20 000 för många.

²⁰ Tidigare jämförelser (1998) där par, med en emigrerad, i ena fallet räknades in i gruppen separerade i andra fallet inte, har visat att resultaten blir praktiskt taget desamma.

²¹ SCB Barnens familjeförhållanden år 1990 Be 13 SM 9401

Vanligare under 1900- talet

Minst en fjärdedel av dagens svenskfödda 17-åringar har under sin barndom upplevt en separation mellan föräldrarna²². Det är en betydligt större andel än för bara 15–25 år sedan då andelen uppskattats till 15 procent. Går vi tillbaka till 1900-talets andra och tredje årtionde var det fråga om knappt 1 procent.

För perioden 1916–1985 härrör uppgifterna från undersökningar om levnadsförhållanden. Vuxna har tillfrågats om sin uppväxt. En med tiden ökande andel uppger att de växt upp med enbart en av föräldrarna och detta p.g.a att föräldrarna separerat.

Ett antal barn har aldrig levt med bägge sina ursprungliga eller biologiska föräldrar. Föräldrarna har separerat före barnets födelse eller har kanske aldrig bott ihop. Även den andelen har ökat över tid. Från 1916–25 till 1966–75 var den praktiskt taget konstant kring 2 procent. Sedan dess har den ökat och var för 1999 års svenskfödda 17-åringar 5 procent.

Separation som orsak till en uppväxt skild från en av föräldrarna

Andel av samtliga hemmaboende 16-åringar/17-åringar. Procent

Period	Andel 16- respektive 17-åringar vars föräldrar Separerat		Aldrig bott ihop	
	16 år	17 år	16 år	17 år
	född i Sverige		född i Sverige	
1916–25	0,9		1,3	
1926–35	2,3		2,8	
1936–45	2,1		2,1	
1946–55	5,5		1,7	
1956–65	7,4		2,3	
1966–75	8,8		2,1	
1976–85	15,3		3,1	
1999		25,3		4,8

Källa: Perioder t.o.m. 1976–85: SCB Undersökningen om levnadsförhållanden (ULF).

Bearbetning av tabell 3.1 i

SCB Familj i förändring Rapport nr 71 i serien Levnadsförhållanden 1992.

1999: SCB Befolkningsregister 1998 och 1999

Minskning sedan 1999

Under de senaste åren har emellertid andelen separationer minskat något, från 3,54 per 100 barn år 1999 till 3,39 år 2001. Det är framför allt de höga separationsfrekvenserna bland sambor med gemensamma barn som minskat, litet men stadigt ända sedan 1998 dvs. under den tid vi haft en årlig och jämförbar barnstatistik.

²² Beräkning avseende 1999. Se Barn och deras familjer 1999 Demografiska rapporter 2000:2

Bland gifta föräldrar med sina mycket lägre separationsfrekvenser har det också varit en minskning men långt ifrån lika stor och den har enbart gällt yngre barn upp till 8 år.

Hemmaboende barn 0–17 år vars föräldrar separerat 1986, 1991 och 1998–2001. Antal per 100 barn.

Ålder i slutet av året innan	Barn med gifta föräldrar					
	1986	1991	1998	1999	2000	2001
0	1,69	2,03	2,42	2,34	2,17	2,15
2	2,28	2,70	3,34	3,12	2,98	2,92
4	2,03	2,46	3,37	3,34	3,26	3,13
6	1,97	2,43	3,11	3,17	3,01	3,00
8	1,79	2,17	2,95	2,97	2,81	2,79
10	1,63	2,07	2,63	2,72	2,70	2,71
12	1,75	2,02	2,41	2,61	2,47	2,61
14	1,72	1,99	2,34	2,56	2,38	2,67
16	1,72	1,81	2,23	2,43	2,21	2,30
0–17	1,84	2,19	2,71	2,8	2,68	2,69

Ålder i slutet av året innan	Barn med samboföräldrar		Barn med samboföräldrar som har gemensamma barn			
	1986	1991	1998	1999	2000	2001
0	5,45	5,36	4,72	4,37	4,22	4,12
2	5,69	6,86	5,81	5,95	5,7	5,39
4	5,41	7,14	5,70	5,61	5,39	5,62
6	4,95	6,65	5,87	5,65	5,27	5,39
8	5,25	6,60	5,65	5,77	5,28	5,38
10	5,18	6,96	5,82	6,02	5,26	5,18
12	5,70	6,88	6,30	6,06	5,22	5,49
14	5,98	6,79	6,33	6,09	5,96	5,43
16	6,30	6,76	6,33	6,78	6,07	5,79
0–17	5,60	6,60	5,80	5,72	5,36	5,30

Ålder i slutet av året innan	Samtliga					
	1986	1991	1998	1999	2000	2001
0	3,18	3,35	3,55	3,33	3,18	3,14
2	3,27	3,71	4,33	4,29	4,1	3,93
4	2,80	3,31	4,14	4,11	4,01	4,01
6	2,52	3,05	3,86	3,89	3,69	3,73
8	2,35	2,75	3,51	3,65	3,44	3,48
10	2,14	2,65	3,16	3,33	3,2	3,28
12	2,23	2,54	2,93	3,12	2,91	3,12
14	2,17	2,46	2,8	2,98	2,85	3,06
16	2,13	2,29	2,63	2,88	2,64	2,71
0–17	2,51	2,92	3,46	3,54	3,37	3,39

Källor:

1986 och 1991 SCB Fakta om den svenska familjen Demografiska rapporter 1994:2

1998–2001 SCB Registret över totalbefolkningen

För åren 1998–2001 saknas sambor utan gemensamma barn

Ålder = Ålder 31.12.1985 etc. till 31.12.2000

Nyfödda

Se tabell 4.1 i Barn och deras familjer 2001 Del 1 Tabeller

Det råder osäkerhet kring separationer under det år barnen föds. En bedömning är att för omkring 5 procent av de barn som fötts under året är mamman ensamstående i slutet av året. Enligt befolkningsregister och de tabeller vi presenterar i vår årliga barnstatistik var det 9 procent av dem som fötts under 2001 som inte bodde med bägge sina biologiska föräldrar. Men här spelar antagligen en viss eftersläpning i flyttanmälningar in och intervjuundersökningar ger delvis andra besked.

Äldre barn – färre separationer

Se tabell 5.1 i Barn och deras familjer 2001 Del 1 Tabeller

Den årliga separationsfrekvensen minskar med barnens stigande ålder. Av barn som var två år i början av 2001²³ hade 3,93 procent varit med om en separation mellan föräldrarna det året. Bland 16-åringar var motsvarande tal 2,71. Även om separationer blir mindre vanliga med barnets stigande ålder blir det med tiden ändå alltför många som lever skilda från en av sina ursprungliga föräldrar. De bor antingen med en ensamstående förälder eller med styvfar eller stymor (se kapitlet Föräldrar och syskon). Den 31.12.2001 bodde 15 procent av treåringarna (de som fyllt tre år under 2001) skilda från minst en av sina ursprungliga föräldrar men hela 37 procent av 17-åringarna²⁴.

Sambor – separationer dubbelt så vanliga

Se tabell 5.1 i Barn och deras familjer 2001 Del 1 Tabeller

Det är dubbelt så vanligt att barn till sambor upplever en separation mellan föräldrar som att barn till gifta gör det. År 2001 var 2,69 av 100 barn med gifta föräldrar med om separation men 5,30 av 100 barn med samboföräldrar (med gemensamma barn). Det är vanligare att små barn har samboföräldrar än att äldre barn har det. Samboföräldrar gifter sig ofta efter en tid. Jämför man separationsfrekvenserna mellan barn med gifta föräldrar och barn med samboföräldrar med hänsyn tagen till de skilda åldersfördelningarna dvs. med ålderstandardiserade tal²⁵ blir skillnaderna ungefär desamma.

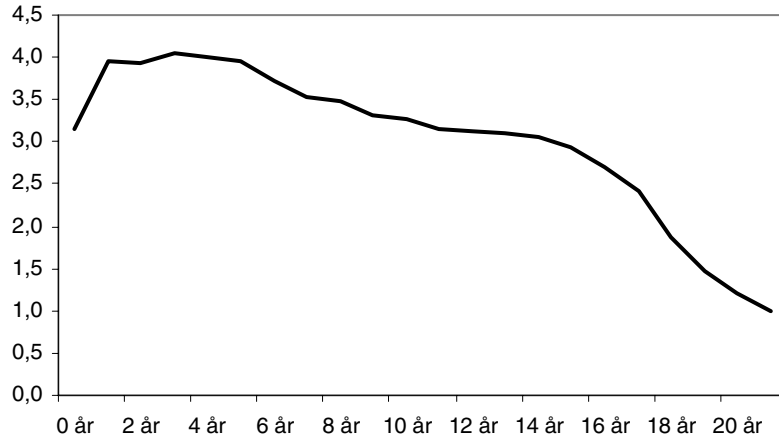
²³ Hade fyllt två år 31.12.2000

²⁴ Se tabell 4.1 i Barn och deras familjer 2001 Del 1 Tabeller

²⁵ I bägge fallen appliceras den åldersfördelning som gäller hela populationen barn.

Separationer bland 100 barn med sammanboende föräldrar, 2001

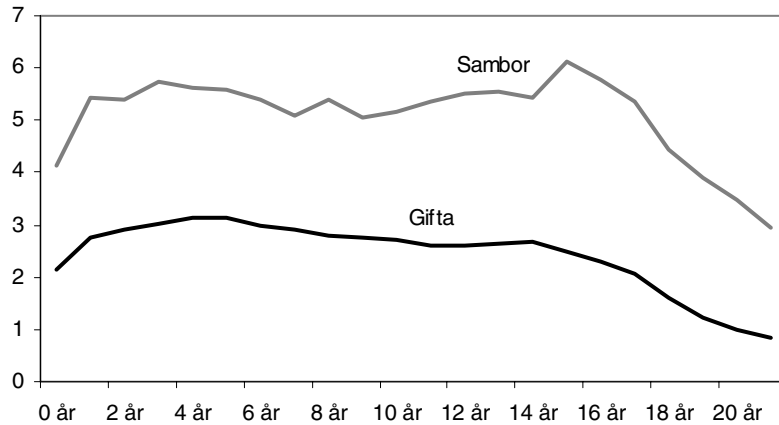
Antal per 100 barn

Källa: SCB Registret över totalbefolkningen (RTB) 2000 och 2001.

Separationer per 100 barn med gifta föräldrar och med samboföräldrar 2001

Antal per 100 barn

Källa: SCB Registret över totalbefolkningen (RTB) 2000 och 2001.

Ombildade familjer – separationer vanliga

Se tabell 5.2 i Barn och deras familjer 2001 Del 1 Tabeller

I ombildade familjer är separationer dubbelt så vanliga som i traditionella kärnfamiljer²⁶. Det gäller både om vi ser på gifta och på sambor med gemensamma barn var för sig. En del av skillnaderna kan bero på att åldersfördelningen bland barnen är lite olika i de olika familjetyperna. Sambofamiljerna och de ombildade familjerna har en övervikt av yngre barn jämfört med traditionella kärnfamiljer. Men även om vi korregerar för de olika åldersfördelningarna blir huvudintrycket detsamma, med dubbelt så höga separationsfrekvenser i de ombildade familjerna.

Separationer per 100 barn 0–17 år i traditionella kärnfamiljer och i ombildade familjer med gifta föräldrar och samboföräldrar 2001

Ålderstandardiserade tal.

	Separationer per 100 barn 0–17 år
Traditionella kärnfamiljer	3,02
Därav gifta	2,45
sambor med gemensamma barn	4,84
Ombildade familjer	6,45
Därav gifta	4,65
sambor med gemensamma barn	8,20
Samtliga	3,39

Källa: SCB Registret över totalbefolkningen (RTB) 2000 och 2001.

Åldersstandardiserat med åldersfördelningen för samtliga barn som utgångspunkt.

Barn till högutbildade – hälften så många separationer

Se tabell 5.1c i Barn och deras familjer 2001 Del 1 Tabeller

Barn i familjer, där båda boföräldrarna har högst gymnasial utbildning, är med om separation betydligt oftare än barn i familjer där båda boföräldrarna har eftergymnasial utbildning (4,03 respektive 1,96 per 100 barn år 2001). Det är stor skillnad mellan utbildningsgrupperna både för gifta föräldrar och samboföräldrar. Trenden förblir densamma även efter åldersstandardisering. Man räknar fram separationsfrekvenser för de fall

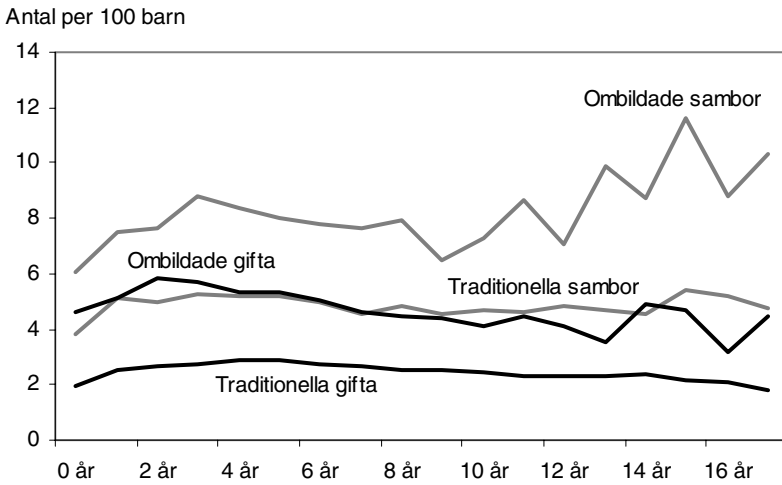
²⁶ Ombildad familj = familj där mannen eller kvinnan har eget barn med i boet. De ombildade sambofamiljer vi har uppgift om här har därutöver också gemensamma barn. Traditionell familj = endast mannens och kvinnans gemensamma biologiska eller adoptivbarn ingår.

barnen skulle vara fördelade efter ålder på samma sätt i bägge utbildningsgrupperna och i familjer med gifta respektive sambor.

I familjer där föräldrarna har olika utbildningsnivå, den ena lägre och den andre högre, ligger separationsfrekvenserna mellan de båda extremerna. Det är något högre separationsfrekvens när det är mamman som har lägre utbildning än när det är pappan som har det.

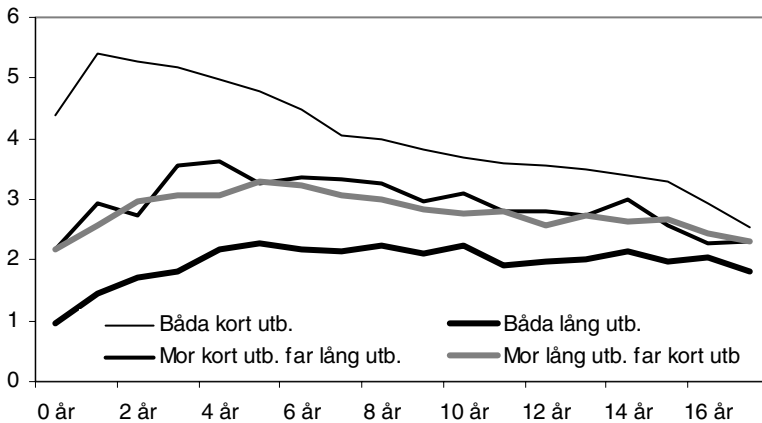
Separationer per 100 barn i olika familjetyper

Separationer per 100 barn i traditionella kärnfamiljer och ombildade familjer med gifta föräldrar och samboföräldrar, 2001

Separationer per 100 barn med lägre och högre utbildade föräldrar, 2001

Antal per 100 barn

Källa: SCB Registret över totalbefolkningen (RTB) 2000 och 2001.

Storstadsbarn är oftare med om separation

Se tabell 5.1b i Barn och deras familjer 2001 Del 1 Tabeller

Vid en indelning av Sveriges kommuner i olika typer kan man urskilja vissa skillnader i separationsfrekvenser. Kommunförbundets indelning i kommuntyper har använts²⁷.

Den kommuntyp som framför allt sticker ut är ”Storstäder”, Stockholm, Göteborg och Malmö. Separationsfrekvensen där är 3,96 per 100 barn att jämföra med 3,39 för riket som helhet och med 2,77 i glesbygdskommuner där frekvensen är lägst. Också när man ser på gifta för sig och sambor för sig framträder ”Storstäder” med högre separationsfrekvenser.

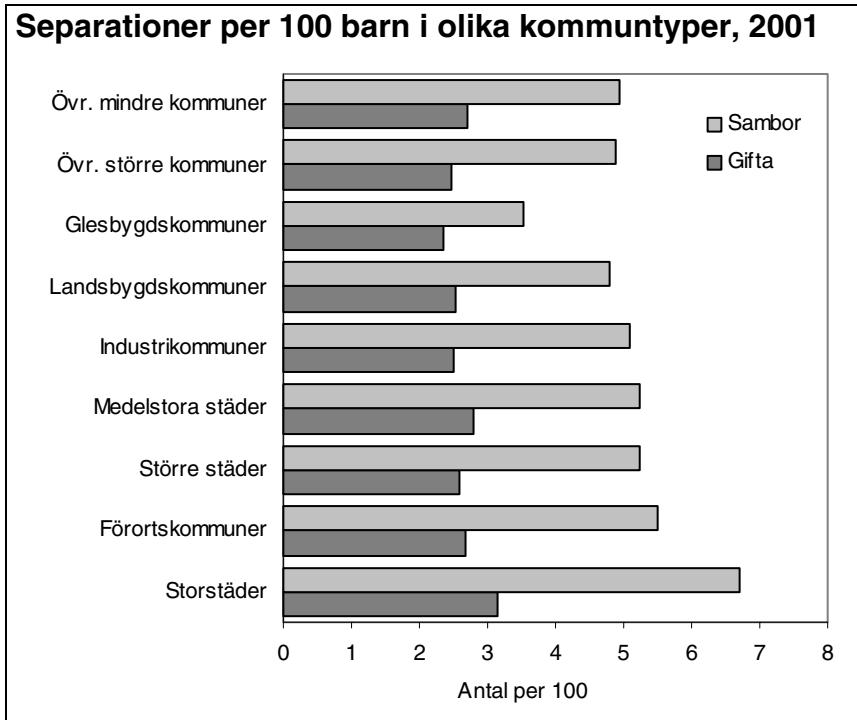
Precis som för riket i sin helhet har separationsfrekvenserna minskat i samtliga kommungrupper sedan 1999 och mest där frekvenserna är som högst.

Separationer per 100 barn 0–17 år i olika kommungrupper 1999 och 2001

Kommungrupp	1999	2001
Storstäder	4,19	3,96
Förortskommuner	3,41	3,32
Större städer	3,47	3,30
Medelstora städer	3,48	3,47
Industrikommuner	3,52	3,24
Landsbygdskommuner	3,17	3,21
Glesbygdskommuner	3,49	2,77
Övriga större kommuner	3,39	3,18
Övriga mindre kommuner	3,41	3,38
Samtliga	3,54	3,39

Källa: SCB Registret över totalbefolkningen (RTB)
Kommungrupp enligt kommunförbundets indelning

²⁷ Se bilaga 5 i Barn och deras familjer 2001 Del 1 Tabeller

Källa: SCB Registret över totalbefolkningen (RTB) 2000 och 2001.
Kommungrupp enligt kommunförbundets indelning

Adoptivbarnens familjer håller

Se tabell 5.1c i *Barn och deras familjer 2001 Del 1 Tabeller*

Åttiosex procent av landets nära 20 000 adoptivbarn (0–17 år) bor med sammanboende föräldrar och 84 procent med sina ursprungliga adoptivföräldrar. Om man ålderstandardiserar, dvs räknar om och tänker sig att adoptivbarnen är fördelade på ålder på samma sätt som samtliga barn blir talen ännu högre, 88 respektive 86 procent. De talen kan jämföras med hela populationen 0–17-åringar där motsvarande tal är betydligt lägre, 78 respektive 73 procent. Adoptivföräldrar separerar således mera sällan än andra föräldrar.

Nästan alla sammanboende adoptivföräldrar är gifta. Samboföräldrar är sällsynta. Separationsfrekvenserna är lägre än i någon annan grupp vi sett på. År 2001 var separationsfrekvensen 1,83 per 100 barn att jämföra med 3,39 för samtliga. Ser vi enbart på gifta föräldrar är jämförelsetalen 1,79 för adoptivbarnen och 2,88 för samtliga 0–17 åringar. Adoptivbarnens åldersfördelning är lite annan än samtliga barns. Om vi ålderstandardiserar hamnar adoptivbarnen ännu lägre, på 1,68 separationer per 100 barn.

Gemensam vårdnad efter separation

Se tabell 5.3 i Barn och deras familjer 2001 Del 1 Tabeller

När gifta föräldrar skiljer sig fortsätter den gemensamma vårdnaden. Beslut om ensam vårdnad fattas bara om en eller båda föräldrarna önskar att den gemensamma vårdnaden upplöses. Frågan om ensam vårdnad kan tas upp i domstol och beslutas där. Om föräldrarna är överens kan de istället skriva ett avtal om ensam vårdnad som socialnämnden sedan godkänner om de finner att det är till barnets bästa.

Gemensam vårdnad innebär att föräldrarna gemensamt ansvarar för att barnet får vad det behöver och har rätt till. När föräldrarna inte bor ihop ska de tillsammans besluta vem av dem som skall vårda barnet och ha det hos sig och hur den andra föräldern ska träffa barnet. Att föräldrarna har fortsatt gemensam vårdnad är således inte detsamma som att barnet bor lika mycket hos vardera föräldern. Barnen är alltid folkbokförda hos en av dem och vanligtvis bor de också huvudsakligen hos den ene, oftast hos mamman. Men ett antal barn bor växelvis ungefär lika mycket hos mamma och pappa.

Ogifta föräldrar har inte automatiskt gemensam vårdnad men kan anmäla att de vill ha det. Det finns förslag om en lagändring innebärande att även samboföräldrar automatisk ska få gemensam vårdnad. För dem som har gemensam vårdnad kvarstår denna även efter en separation på samma sätt som för gifta.

Par som separerar i slutet av året får kanske vårdnadsfrågan reglerad först året därpå. För gifta par ska man observera att vi som separation räknar isärflyttning (paret flyttar ifrån varandra enligt vad som framgår från flyttanmälningar). Många gånger sker den formella skilsmässan vid en senare tidpunkt. Vi har valt att presentera vårdnadssituationen såsom den såg ut några månader efter separationsåret 2001 närmare bestämt den 31 mars år 2002.

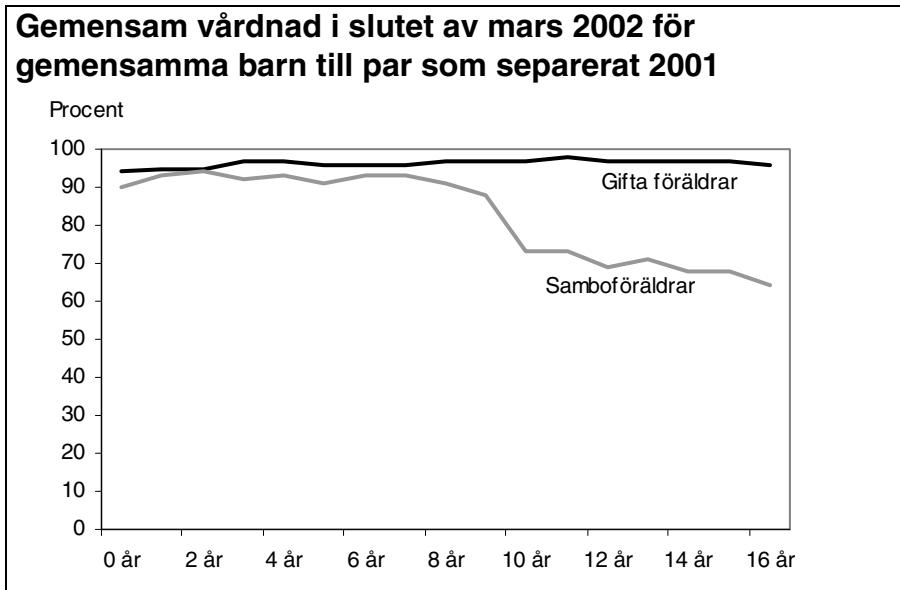
Ett kvarts år efter separationsårets utgång visar sig de flesta ha gemensam vårdnad om sina barn, både bland före detta sammanboende gifta och före detta sambor. Gemensam vårdnad gällde för 97 procent av barn till föräldrar som varit gifta och separerat 2001 och 88 procent av barn till föräldrar som varit sambor.

Det är en mycket liten skillnad mellan pojkar och flickor när det gäller vårdnaden. Gemensam vårdnad är något lite vanligare bland pojkar (96 och 87 procent bland flickor med gifta respektive samboföräldrar, 97 och 88 bland pojkar).

Bland barn med samboföräldrar sjunker andelen med gemensam vårdnad tydligt från nio-åringar till 10-åringar. Förra året gick gränsen ett åldersår tidigare. I bägge fallen går en gräns mellan barn som var födda 1990 och barn födda 1991. Bakgrunden är en lagändring 1.3.1991 som innebar att sambor redan i samband med faderskapsbekräftelse kunde anmäla att de ville ha gemensam vårdnad. Tidigare var förfaringsättet

något omständligare. Anmälan om gemensam vårdnad skedde genom en senare särskild procedur.

När föräldrarna inte har gemensam vårdnad efter en separation är det vanligtvis mamman som har ensam vårdnad. När föräldrarna varit gifta blev modern ensam vårdnadshavare för 3 procent av barnen. När föräldrarna varit sambor gällde det 12 procent. Varken bland tidigare gifta eller tidigare sambor var fadern ensam vårdnadshavare för mer än en halv procent av barnen.

Källa: SCB Registret över totalbefolkningen (RTB) 2000 och 2001.

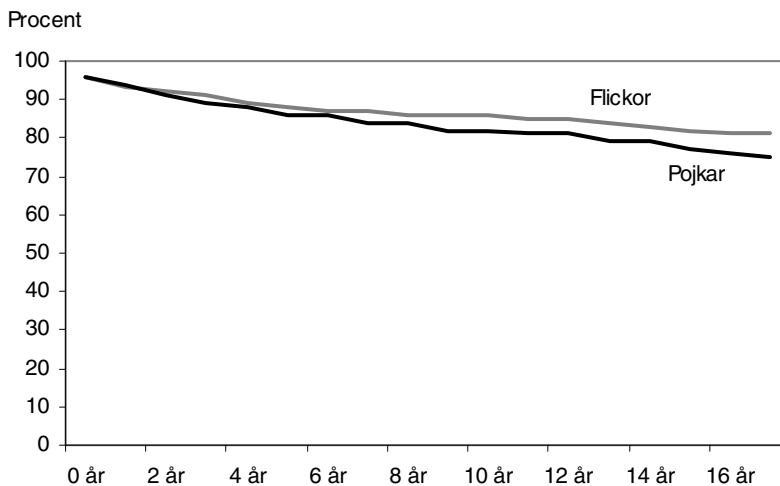
Vem bor barnen med?

Se tabell 5.4, och 5.8 i Barn och deras familjer 2001 Del 1 Tabeller

Det vanligaste är att barnen bor med sin mamma efter en separation. Att bo med en ensamstående mor eller med mor och styvfar är många gånger vanligare än att bo med far eller far och styvmor. I slutet av 2001 var det 426 000 barn i åldrarna 0–17 år som bodde med mamma och ej med pappa och 75 000 som bodde med pappa och ej med mamma. Särskilt de yngre barnen bor med mamma och flickor något lite oftare än pojkar.

Skriven med mamman

Andel som är skrivna med mamman av barn skilda från en av föräldrarna

Källa: SCB Registret över totalbefolkningen (RTB) 2001.

Så ser det ut när man utgår från folkbokföringen och antar att barn bor där de är skrivna. Verkligheten kan vara annorlunda. Ett växande antal barn bor växelvis hos mamma och pappa. De bor tillsammans i perioder eller barnet bor kanske lika mycket med var och en av föräldrarna. I det senare fallet talar vi om växelvis boende. Detta har ökat kraftigt från 4 procent av de "separerade"²⁸ barnen 1992/93 till 17 procent åren 2000/2001. Uppgifterna om växelvis boende har erhållits från intervjuer med den ena av barnets föräldrar. Tidigare (1992/93) har man funnit att växelvis boende var vanligare i tjänstemannafamiljer än i arbetarfamiljer.

Växelvis boende

Barn med icke sammanboende biologiska föräldrar 1992/93 och 2000/2001.

Ålder	Procentandel växelvis boende bland "separerade" barn	
	1992/93	2000/01
0–6 år	6	21
7–9 år	6	24
10–12 år	4	17
13–15 år	3	14
16–17 år	1	8
Samtliga	4	17

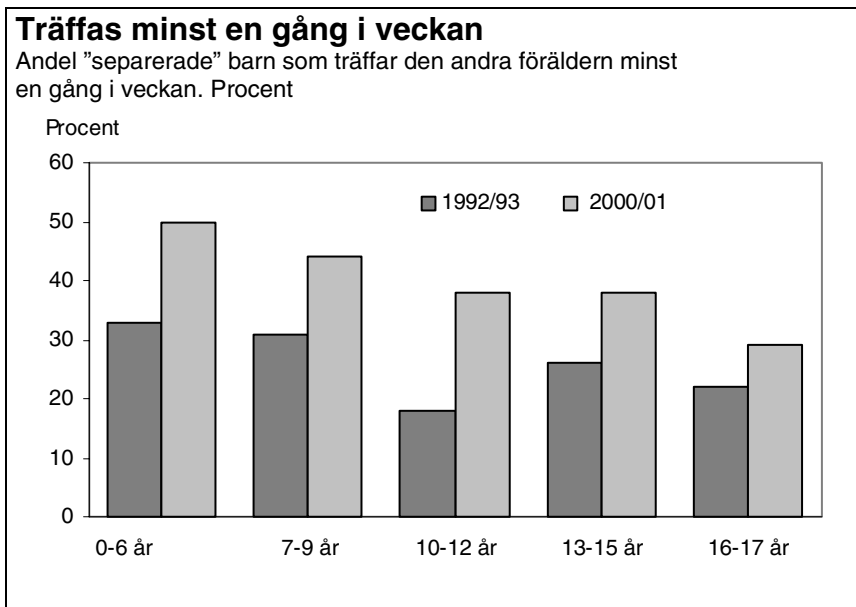
Källa: SCB Undersökningen om levnadsförhållanden (ULF)

²⁸ Med separerade menar vi här barn som inte bor med båda sina biologiska/adoptivföräldrar. Inte alla dessa barns föräldrar har separerat. Ett antal har avlidit och andra har aldrig bott ihop.

Umgänge med frånlevande förälder

Se tabell 5.9 i *Barn och deras familjer 2001 Del 1 Tabeller*

Umgänget mellan barn och frånlevande föräldrar har ökat sedan början av 1990-talet. Enligt uppgifter från 1992/93 saknade 9 procent av barn med separerade föräldrar då helt kontakt med den frånlevande föräldern och för ytterligare 11 procent var fadern okänd eller uppgift saknades. En femtedel av de separerade barnen saknade således kontakt. Åren 2000/01 var motsvarande andel 13 procent, 4 procent hade ingen kontakt, och för 9 procent var fadern okänd eller uppgift saknades²⁹.

Källa: SCB Undersökningen om levnadsförhållanden (ULF)

Umgänget mellan barn och frånlevande förälder ser ut att minska med barnets ökande ålder. Det kan bero på att de äldre barnen har föräldrar som tillhör en äldre generation där det inte var lika naturligt att ha ett frekvent umgänge. Förhoppningsvis betyder det inte att umgänget avtar med åren.

²⁹ Se tabell 5.9 *Barn och deras familjer 2001 Del 1 Tabeller*

Geografiskt avstånd

Se tabell 5.6 i *Barn och deras familjer 2001 Del 1 Tabeller*

Förutsättningen för ett frekvent umgänge mellan barn och deras frånlevande föräldrar är att det är praktiskt någorlunda genomförbart. Det geografiska avståndet mellan de båda separerade föräldrarnas bostäder borde vara en av de faktorer som bestämmer hur ofta ett möte kan ske.

Det visar sig att nästan hälften (44 procent) av de yngre ”separerade” barnen, de under 6 år, har mindre än fem kilometer till den ”andre” föräldern, 76 procent har mindre än 5 mil. Avstånden är ungefär desamma för de ”separerade” 6–12-åringarna men är lite längre för de äldre barnen (33 respektive 67 procent).

Det är åtskilliga barn för vilka vi inte känner avståndet till den frånlevande föräldern. I de flesta fall finns inte den frånlevande föräldern i Sverige och avståndet är således ofta avsevärt. Det är alltså barn för vilka umgänge är svårare att arrangera. Uppgift om avstånd saknas för 12 procent av de mindre barnen och för 6–12-åringar men för 17 procent av 13–17 åringar.

Fördelning på geografiskt avstånd har förändrats mycket litet under de senaste åren.

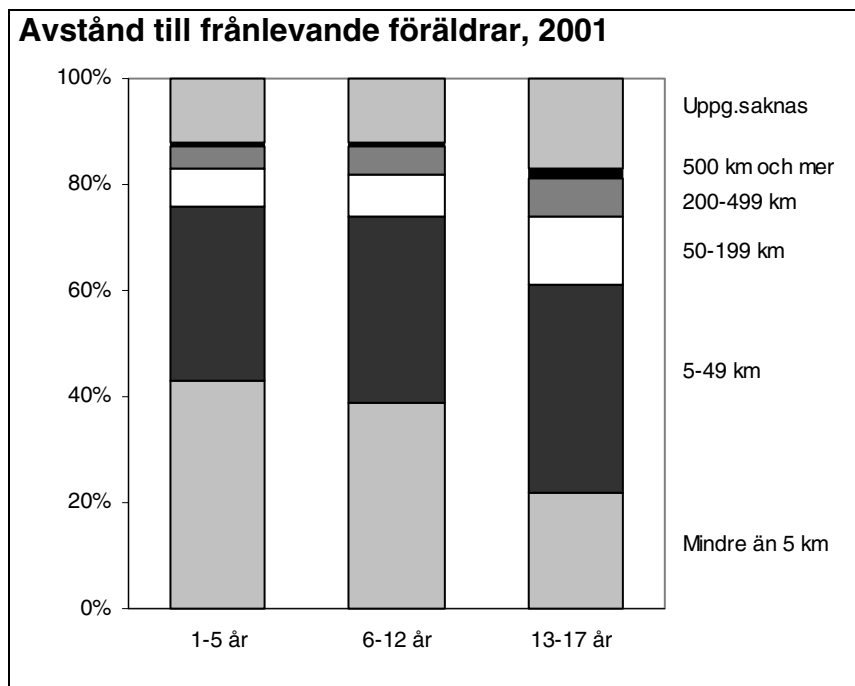
Avstånd till frånlevande förälder 1999 och 2001

	1999 1–5 år	2001 1–5 år	1999 6–17 år	2001 6–17
– 4 km	44	43	36	37
5–49 km	32	33	34	34
50–199 km	6	7	8	8
200–499 km	3	4	5	5
500 km och mer	1	1	1	1
Uppgift saknas	13	12	16	14
Summa	100	100	100	100

Källa: SCB Registret över totalbefolkningen (RTB) 2000 och 2001.

Om det är far eller mor som barnet ska besöka tycks spela en viss roll. Det är något lite vanligare att avståndet till mor är kort. Det är ingen skillnad på flickors och pojkars avstånd till den frånlevande föräldern.

Man kan se en tydlig skillnad mellan barn vars kvarvarande förälder lever ensam och de barn som fått en styvmor eller styvfar. I de senare fallen är avstånden längre men det är ändå nästan en fjärdedel som bor inom fem kilometer. I tidigare undersökningar om levnadsförhållanden (1992/93) fann man också att barn till ensamstående föräldrar hade tätare kontakter med den frånlevande föräldern än barn i familjer där det fanns en styvfar/styvmor.

Källa: SCB Registret över totalbefolkningen (RTB) 2001.